Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35423
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

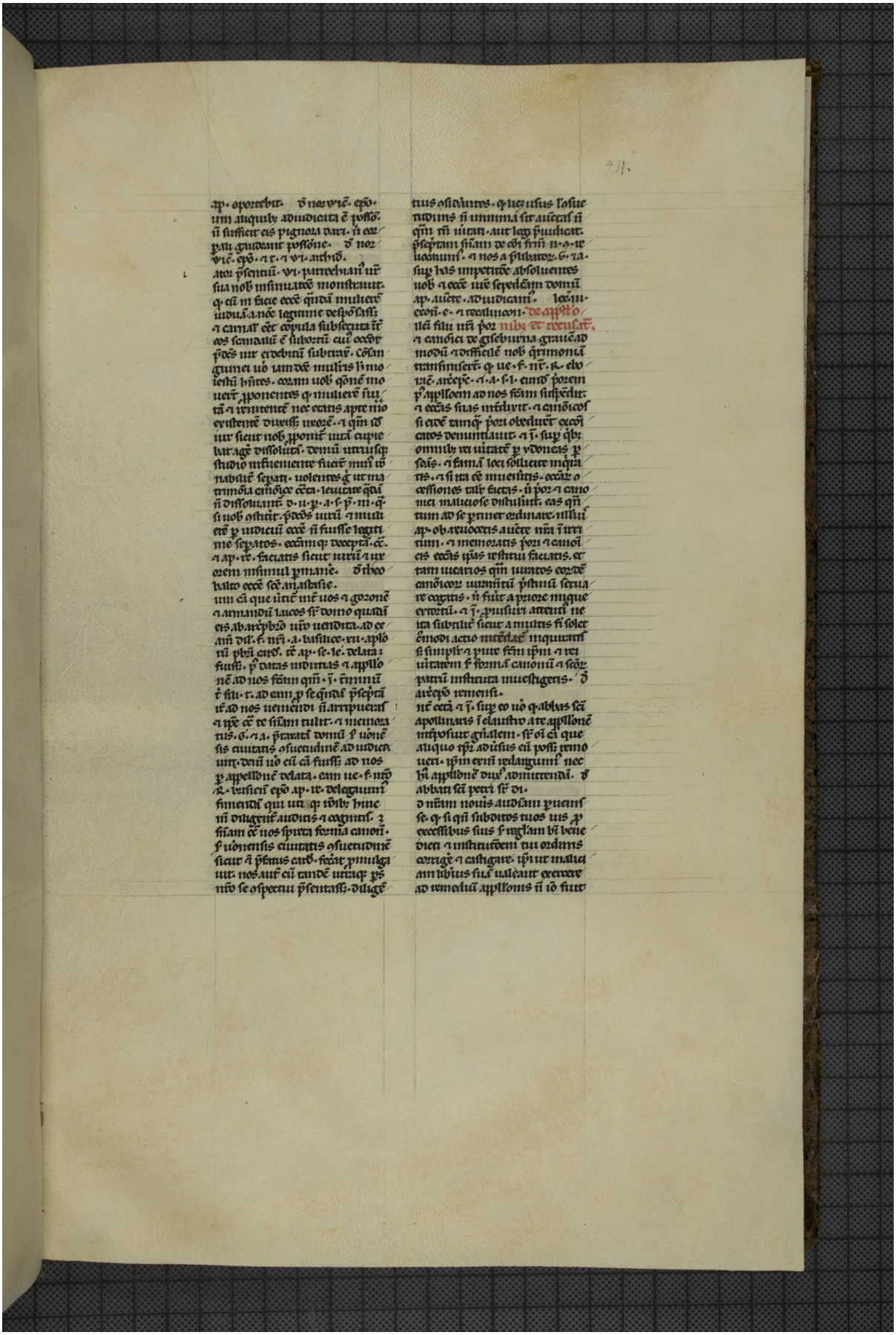

ap. oportebit. ⁊ nec vtile. ego.
um aliquibus adiudicata e posse.
ñ sufficit eis pignora dari. ñ eor
pm. iudicent possone. ⁊ nor
vtile. ego. a. r. ⁊ vi. archiē.
nor psentiū. vi. pmittebant uē
sua nob insinuare monstrauit.
q. eī in tiae ecce qndā mulier
iudicū. a. nōe legitime dep̄sata
⁊ cum ea ēt copula subsecuta ñ
os semaiū e subortū cui occur
pōs ut ex debitū subtrahē. cōlan
guinei uō iam dē multis ḃ mo
lestū hūres. eorum uob gōnē mo
uerē. ponentes q. mulierē ñu
tā ⁊ inuenire nec eam apte mo
existere diuersi uerē. ⁊ qm id
iur sicut nob ponē iura cupie
iur agē dissoluti. demū utrusq.
studio inuenire fuerē mū id
nabiliē separ. uolentes g. ut ma
trimōia cōtracta ēta. leuitare qdā
ñ dissoluant. d. u. p. a. s. p. m. q.
si nob ostēdit. pōdō uirū ⁊ mu
ierē p iudicū ecce ñ fuisse legiti
me separatos. eorum q. recepta. ec.
⁊ ap. ire. faciatis sicut uirū ⁊ ux
orem insimul pmanere. ⁊ theo
dulfo ecce sce anastasie.
um eī que iūxē uē uos ⁊ gozonē
⁊ armandū laicos sī como quadā
eis ab archidiacō uō uendita. ad ec
mū dil. f. uri. a. iustice. vii. aplo
rū pbū cānō. ē ap. se. le. delata:
fuisse. p datas indutias ⁊ appllo
nē ad nos fēam qm. ⁊. cum nū
ē fiu. r. ad eam p se qndā psēptā
ē. ad nos uenendi ñ arripuerat
⁊ uē ē te silam tulit. ⁊ memora
tis. G. ⁊ a. p̄tarū domū p uōnē
sis cautans ostendinē ad iudica
um. denū uō eī cā fuisse ad nos
p appellōnē delata. eam ue. f. mō
R. iussiū ego ap. ire. delegauimē
finendā qui ut. q. ḃ̄ hinc
ni diligentē audiuis ⁊ cognitā. 3
filam ē nos spuria forma canonū.
f uōnensis ciuitatis ostendōnē
sicut ā p̄ēmis cānō. fēat pmulga
uit. nos aut eī tandē utriq. ps
nō se ostendū p̄sentassī. diligē
tius ostēdimus. q. uer iusis l'ostue
rudiuns si unum ā sit auctor ñ
qm. ñ uitan. aut leg p̄iudicat.
p̄ceptam filam de eī fīnū n. o. ir
uaiuns. ⁊ nos a p̄tinuoy. G. ⁊ a.
sup his imperitē absoluentes
uob ⁊ ecce uē sepedēm domū
ap. auctē. ad iudicam. loca in
ceoni. e. ⁊ recalnicon. de appllo
nē filu uri por nūq; et recusat.
⁊ canōici de gisebuina graue ad
modū ⁊ difficile nob q̄ monū
transmisert. q. ue. f. nī. R. elo
uē. accepē. ⁊. a. s. l. cum d porem
p appllōem ad nos fēam suspēdit.
⁊ ecēs suas mūluit. ⁊ canōicos
si ecē tamq; por obediuēt ecōsi
cados denuntiauit. ⁊ ī. sup qb;
omnibus ut uitare p vdoneis p
soās. ⁊ fama loci solicitē mqua
tis. ⁊ si ita ē mueūs. ecēar o
cessiones talē facta. ñ por ⁊ cano
nici malicose distulint. eas qm
tum ad se primer ordinare. mīnū
ap. ob a. ruocens auctē nūa ī uri
tum. ⁊ memoratis por ⁊ canoi
cis ecēs ipas restitui faciatis. et
tam uicarios qm uiratos eorde
canōicor uumitū pstitū serua
re curatis. ñ fuit a priore mique
ertētū. ⁊ ī. prusiti antemū ne
ita subtuē sicut a multis si solet
ēmodi actio mutēdat inquiram
si simplī ⁊ pure fēm ipm ⁊ ui
uitatem f forma canonū ⁊ scor
pturū instituta muestigens. ⁊
accepō tenensi.
nē ecā ⁊ ī. sup eo uō q. ablus sī
apollinaris ī clausiro arc appllonē
mīposuit galeni. sī oī cā que
aliquo ipī adūsus eī possī remo
ueri. ipm ernū relanguim nec
hī appllonē duē admittendi. ⁊
abbat sī petri sī di.
d nūam nouis audiam pueni
se. q. si qī subditos tuos uis p
excessibus suis f mgl'am bi bene
dicā ⁊ instituēdi tui ordinis
corrige ⁊ castigare. ipi ut malu
am ubius suā ualeant exercere
ad remediū appllonis ñ id fuit